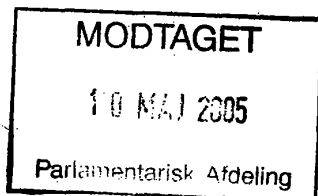

Dansk Supermarked Administration a/s

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Inkasso

I Madsen

9. maj 2005

Vedr.: L 132 – Forslag til ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces)

Først skal jeg lige oplyse Retsudvalget/Justitsministeren, at svar på mit brev af 20. april 2005 – L 132 bilag 7 allerede fremgår af bemærkningerne under pkt. 2.3.3 og bemærkningerne til lovforslagets § 316.

Grunden til, at jeg skriver til Dem nu, er, at jeg har følgende bemærkninger til Advokatsamfundet/Advokatrådets brev af 2. maj 2005 – L 132 – bilag 11. Til andet afsnit i brevet skal jeg som nævnt i mit brev af 20. april 2005, bilag 7, bemærke, at praksis i over 10 år – nemlig siden U 93.350 – har været, at parter repræsenteret ved ansatte advokater er blevet tilkendt fulde taktmæssige omkostninger nøjagtig som parter repræsenteret ved eksterne advokater. I U 2004.1947H ændrer Højesteret så til dels landsretternes og byretternes praksis i mere end 10 år. Jeg tror ikke, at det er fordi dommerne i Højesteret synes, at det er rimeligt, men kun ud fra en fortolkning af ordlyden i retsplejeloven, bl.a. § 312.

Vedrørende betænkning 1436/2004 side 269, er det værd at bemærke, at Retsplejerådets bemærkninger ikke hører til under pkt. 4.2 "Udgifter til advokat", men under pkt. 4.1. "Andre udgifter", og derudover nævner de i betænkningens pkt. 2.4 "Anvendelse af reglerne i praksis", 4. afsnit, at sagsomkostninger til dækning af advokatsalær anvendes også, når advokaten er ansat af parten.

Højesteret har således ikke vurderet om Retsplejeloven burde være som foreslået eller ej. Advokatsamfundet/Advokatrådet bemærker i deres brev af 2. maj 2005, øverst side 2, at den der vælger at ansætte en advokat må antages bl.a. at lægge vægt på, at netop en advokat vil kunne give møde i retten og dermed nedbringe udgifterne til ekstern advokatbiestand. Udgiften til den ansatte advokat må således antages allerede at være indregnet i driftsbudgettet.

Disse antagelser er ikke rigtige. De parter, der ansætter en advokat, gør det, fordi de gerne vil have en advokat, som er specialist i forhold til virksomheden ved hånden, og udgiften er ikke indregnet i driftsbudgettet som sådan, men lønudgiften til den ansatte advokat betales bl.a. af de penge, der skulle have været brugt til den eksterne advokat.

Jeg er forundret over, at Advokatrådet/Advokatsamfundet modarbejder deres egne medlemmer. Hvis forslaget vedtages, vil flere af deres medlemmer kunne få arbejde i private virksomheder/organisationer, fordi disse ville kunne få nogle af udgifterne til en ansat

Dansk Supermarked Administration a/s

advokat dækket – nemlig i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at føre retssag for at få sin ret.

Hvis Retsudvalget/Justitsministeren skulle følge Advokatsamfundet/Advokatrådets holdning, burde rpl. kap. 15 samtidig ændres, så ansatte advokater ikke er tvungne medlemmer af Advokatsamfundet – og det kan da ikke være rigtigt, at mødeberettigede advokater ikke skal være det.

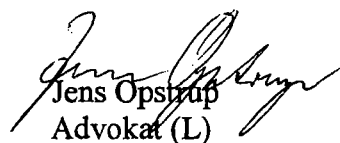
Retsplejerådet siger selv i bemærkningerne under 2.2.1, at erhvervsvirksomheder eller offentlige myndigheder i en vis forstand ganske vist kan siges at have en udgift eller et økonomisk tab, hvis deres medarbejdere anvender deres arbejdstid på en retssag, men tabet er vanskeligt at gøre op, og det mener jeg heller ikke at domstolene skal. Udgift til advokatbistand gives ud fra erstatningsretlige principper, men de erstattes med et standardiseret beløb, der ikke afhænger af de konkrete udgifter hertil, og derfor skal domstolene ikke til at vurdere udgiften til en ansat advokat, ligesom de ikke skal vurdere udgiften til en ekstern advokat, og netop derfor er det mest hensigtsmæssigt, at størrelsen af sagsomkostninger til den vindende part alene afhænger af, om parten under sagen er repræsenteret af en mødeberettiget advokat og ikke af, om den pågældende advokat modtaget betaling i form af salær eller løn. Dette gælder, selv om lønudgiften til en ansat advokat generelt måtte være lavere end salæret til en ekstern advokat, idet sagsomkostningerne udmåles efter standardtekster, der ikke afhænger af partens konkrete udgifter til advokatbistand.

Justitsministeriet har således allerede vurderet den teoretiske mulighed for fortjeneste/overdækning. Jeg er i øvrigt ikke enig i, at parter med ansatte advokater tjener på det i forhold til at anvende eksterne advokater. Der er således ikke generelt tale om overdækning.

I øvrigt kan en part godt tjene på at bruge ekstern advokat, hvis en aftalt pris med denne er mindre end de tilkendte omkostninger. Så Advokatsamfundet/Advokatrådet mener altså godt, at en part må tjene/have overdækning ved brug af ekstern advokat, men ikke ved brug af ansat advokat.

Ud fra ovenstående og L 132 bilag 7, mener jeg ikke, at der i Advokatsamfundet/Advokatrådets brev af 2. maj 2005 – L 132 – bilag 11, er noget, der gør, at Retsudvalget/Justitsministeriet bør ændre lovforslaget, og jeg skal derfor opfordre til, at forslagens § 316 med bemærkninger fastholdes.

Med venlig hilsen

Jens Opstrup
Advokat (L)